

Comment

A.L. by A.L.

The Railway and Soft Coal strikes, no doubt have affected many Lithuanian Americans in various ways. In time, we shall see reports about this in our newspapers. There are a number of Lithuanian Americans engaged in labor activities, though not much is heard about them. Among the best known is a former president of the Lithuanian American Alliance of America, Stasys Gegužis of Hazleton, Pa., who is an official of the United Mine Workers Union. One Lithuanian American was on the Executive Committee of the Steel Workers Union in 1945. He was Frank Burke-Burkauskas. He is a CIO man. Another CIO man is Anthony Jenkins, of Lawrence, Mass., who at present is president of the CIO in the State of Vermont, with headquarters in Burlington.

Every Lithuanian American knows that in the United States in conjunction with millions of his fellow citizens has had more prosperity, more recognition of human dignity, more justice than there is anywhere else in this sad world. That is why he is fighting for Lithuania's freedom, because he knows political slavery anywhere is a potential danger to the United States, a "God's country". He believes President Wilson was right in saying at the end of the first world war: "It will be our ultimate duty in the establishment of just democracy throughout the world." At present there is not only no just democracy in Lithuania, but there is no democracy whatsoever.

An instance of the grave and human injustice which has Lithuania in its grip is the absolute refusal by Russia to allow the United Lithuanian Relief Fund of America to ship relief supplies to Lithuania and distribute them under neutral supervision. But not only the shipping hand of Lithuanian Americans is stopped by brutal Russians. Cardinal Griffin of England declared the other day that Catholic relief organizations cannot function in the countries, behind the Russian curtain because of Moscow's objections. Neither the American Red Cross, nor the WRA is allowed to bring relief to Lithuanian people. This, presumably, is Russian "humanism".

New Haven, Conn., in June will see three conventions of national Lithuanian American organizations. The first, on June 14, will be the bi-annual convention of Sandara, an organization which stands for the democratic spirit and fights for Lithuania's freedom. On June 15 there will be the bi-annual convention of the Lithuanian Alliance of America, a national organization having over 10,000 members. Concurrently the sessions of a convention of the Lithuanian Patriots will be held. This organization aims to be a sort of "of-the-Year Club" for Lithuanian Americans.

The annual convention of the League to Liberate Lithuania will be held at Detroit, June 1-2. The fraternal organization of Lithuanian American Catholics, the Alliance, will hold its bi-annual convention June 22-25, in Cleveland, Ohio. There is to be a big national congress of Lithuanian American Catholics in New York, sometime in October.

The Lithuanian Citizens Club in Pittston, Pa., arranged its home party to welcome home discharged veterans-members. The first such party was held on November 11th, last year. Each member receives a gift of \$10. The Club's Honor Roll carries 15 names.

Detroit Lithuanian organization are raising a fund to bring and support three Lithuanian orphan refugees from Hungary.

John J. Jodka, of Lawrence, Mass., is the only Honor Student among a group of 300 at the University of Michigan Business Administration school. The other day he gave an interesting talk about Lithuania to the student body.

**LIETUVIAI
ATYKITE IR PLATINKITE
AMERIKOS LIETUVIŲ**

Nr. 22-tras

BIRŽ. (JUNE) 1-MĄ DIENĄ 1946 M., WORCESTER, MASS.

Telefonas Dial 5-1094 Vol. XXVI

Ar Bus Tretysis Pasaulinis Karas?

TREČIAS PASAULINIS KARAS BE SPĖLIOJIMŲ ĮVYKS

London, geg. 30-tą. — Laikraštis "Daily Herald," vadovaujantis darbo partijos organas, perspėjo, kad kalbos apie trečią Pasaulinį Karą ne vien prasimanymai, ir jeigu Rusija su Vakariniem galybėmis nesutars, tai bus toks sprogiimas, kad šioji žemė pavirs į dykumą. Šis laikraštis, artimiausias iš visų prie Britanijos Darbo Vyriausybės pranešė pirmiausia apie trečią pasaulinį gaisrą, tik kelietai valandų praslinkus po Užsienio Reikalų Ofiso griežtų ir pasipiktinančių protestų dėl rusų dominacijos Jugoslavijoje ir Albani-

joje, ir prieš anti-britus incidentus. Anksčiau britai protestavo dėl Lenkijos ir Romunijos, taipgi užpakaly Rusijos geležinės uždangos, dėl neišpildymo laisvų rinkimų prizado.

Londonė ir Washingtonė nuneigė, kad esą Suvienytos Valstijos ir Britanija išsigandusios dėl Rusijos pasielgimų, pradėjo bendrą diplomatišką ofensyvą. Vienok, Užsienio Reikalų ofisas pareiškė, kad Suvienytos Valstijos taipgi protestavo prieš rusus ir kad abi valstybės eina beveik paraleliškomis kryptimis.

DACHAU KONCENTRACIJOS STOVYKLOS BUDELIAI PAKARTI

Landsberg, Vokietija, geg. 29-tą. — Dvidešimts aštuoni Dachau koncentracijos stovyklos budeliai buvo pakarti netoli kalėjimo, kur Adolfas Hitleris parašė Mein Kampf. Visi nuteisti mirtinaciai žudė, mušė ir kanki-

no Dachau stovykloje uždarytus kalinius tarp sausio 1942 metų ir balandžio 1945 metų. Tarp šių budelių buvo Dr. Klaus Karl Schilling, kurs darė eksperimentus su gyvais žmonėmis.

KONGRESAS ATMETĖ TRUMANO DARBO DRAFTO BILIŲ

Washington, D. C., geg. 29-tą. — Butas priėmė 230 balsais prieš 106 Senato užgirtą Case bilių, kurį Trumano administracija bandė per daug mėnesių atmesti. Šis Case bilius uždės griežtus suvaržymus ant streikų ir streikų vadų privatiškoj pramonėje. Senatas 70 balsais prieš 13 nubalsavo iš-

mesti prezidento Trumano biliaus svarbiausį punktą — prezidento autoritetą paimti kariuomenės streikuojančius valdžios užimtoj pramonėje. Dabartinis Kongresas yra pasiryžęs reikalauti, kad prez. Trumanas pasirašytų Case bilių pirmą negu jam suteiks daugiau galios.

PREZ. DR. K. GRINIAUS ATSIŠAUKIMAS

Vienintelis iš gyvųjų mūsų buvusiu Lietuvos respublikos prezidentų dr. K. Grinius kreipėsi į Amerikos visuomenę per Amerikos lietuvių laikraščius, kviesdamas visomis išgalėmis kovoti už žustančių lietuvių tautą. "Pirmam pasauliniam karui pasibaigus USA lietuviai surinko daugiau kaip 1 mil. parašų, prašydami JAV prezidentą, kad pripažintų Lietuvą de jure. O dabar reikia surinkti dvigubai tiek parašų iš lietuvių ir kitų humaniškių kitataučių, kad Lietuvos nepriklausomybė būtų at-

statyta, kad šimtai tukstančių mūsų žustančių brolių Rusijoje būtų išgelbėta. Visi dori lietuviai, apeliuokite į pasaulio sąžinę, kreipkitės į jusų šalių vyriausybes, skubėkite, kol dar ne per vėlu! Bendrabarbiuokite su lenkais, ukrainiečiais, latviais, estais, suomiais, rumunais, bulgarais, graikais, gruziniais, armenais, turkais, persais ir su kitais panašioj buklėj e-sančiais kitų valstybių tautiečiais, ruoškite protesto mitingus, o su priimtomis rezoliucijomis kreipkitės į pasaulio spaudą bei valdžios įstaigas!"

Amerikos Svetimšalių Legijonas

Prancuzijos svetimšalių legijono pavyzdžiu ir Amerika organizuoja panašų legijoną. Legijono įstatymo projektas patiektas priimti kongresui. Iš pradžių numatyta į legijoną priimti tik 5,000 svetimšalių vyrų. Legijono tikslas - palaikyti tvarką amerikiečių okupuotose kraštuose. Karininkai galės išsitarauti iki majoro laipsnio, o šiaip kareiviai galės per penketą metų gauti Amerikos pilietybę.

Jurgis Savaitis, mokytojas, gimęs ir augęs Lietuvoje, pergyveno abu Lietuvos okupacijos metus, ką-tik atvyko Amerikon. Jis dalyvaus Amerikos Lietuvių pikniko ir ten pasakys pralabą.

Amerikos Lietuvių piknikas įvyks Sekmadieny, birželio (June) 2-trą, 1946 m. tuojau po pietų, Jurgio Babrausko Pavilijone, prie Manville gatvės, Leicester, Mass.

Del platesnio Amerikos Lietuvių gegužinė aprašymo žiūrėk ant 5-to pusl. skelbime.

Rems Pabėgėlius

UNRROS taryba savo konferencijoj Atlantic City nutarė ir toliau šelpti tuos karo pabėgėlius Vokietijoje, kurie yra kilę iš dabartinės Lenkijos, Jugoslavijos ir Rusijos (atsėit ir Baltijos kraštu). Šie reikalai buvo pradėti svarstyti Londone FN konferencijoje, kur Sovietų Sąga, Lenkija ir Jugoslavija priešinosi prieš šitokį nutarimą, esą pabėgėliai gali grįžti namo, kur jų laukia atstatymo darbai (Amerikos spaudos žiniomis rusai pradėjo planingai kolonizuoti Sibirą, Red.). Lygiu laiku konferencijoje buvo apsvairstyti visi budai, kaip ir iš kur surasti maisto šiems 900,000 tremtinių.

Lietuvoj Reikia Dirbti ir po Darbo

žmonės, grįžę iš sunkių ir ilgų dienų darbų, turi eiti vėl į savanoriškus, neapmokamus darbus, valdiškas talkas. Šituo budu bolševikai taiso plentus ir geležinkelius, įrodinėdami išvargusiems gyventojams, kad jų pareiga ne tik dirbti vien tik dėl uždario, bet ir dėl didiosios tėvynės, kad atstatymo programa būtų įgyvendinta kiek galint greičiau. Ypačiam šiam darbu stengiamasi išnaudoti moteris, namų šeimininkes, kurios palikusios vaikus ir ruošia turi eiti dirbti atstatymo darbus. Taip pat ir kontory tar-nautojos raginamos neatsilikti.

PETER KALANTA SU SAVO ORKESTRA GRIEZIA DEL VISOKIŲ PARENGIMŲ

Kreipkite šiuo Adresu: 8 VERNON ST. PLACE arba 14 VERNON ST. Dial 5-1094 — Worcester, Mass.

ANGLIŲ STREIKAS UŽSIBAIGĖ

Washington, D. C., geg. 30-tą. — 400,000 minkštųjų anglių angliakasių streikas, paraližuojantis ir brangiai kainuojantis, užsibaigė trečiadienį, 5-tą valandą po pietų. Streikas prasidėjo balandžio 1-mą dieną ir tęsėsi du mėnesiu, išskiriant dviejų savaičių paliaubas. John L. Lewis, Am. Suvienytų Angliakasių Darbininkų unijos prezidentas ir J. A. Krug, Vidaus Sekretorius, kurs vedė kasyklas po vyriausybės jų užėmimo, pasirašė kontraktą Baltuose Namuose Prezidento Trumano akivaizdoje.

Po pasirašymo sutarties tuojaus mainierių unija, kaipo Amerikos Darbo Federacijos narė, pasiuntė telegramus visiems savo skyriams įsakydama angliakasiams grįžti dirbti. Tačiau tik pirmadienį minkštųjų anglių gamyba bus normališka. Tuojaus buvo nuimta visi suvaržymai ant geležkelio pasažierių susisiekimo ir siuntinių pervežimo reikaluose, kurie buvo uždėti del sutaupinimo anglių.

MIESTO TAKSŲ RATA \$40.00

Worcesterio taksų rata del 1946 metų bus \$40.00 kas \$1,000. nuosavybės vertės, \$3.00 virš 1945 metų ratos. Mayoras Sullivan ir Apkaičiuotojų Taryba pranešė taksų pakėlimą, po konferencijos Valstijos Namuose Bostone, su Henry F. Long, korporacijų ir taksavimo komisijonierium, kurs užgyrė aukštesnes kainas.

traktą, angliakasiai gaus \$1.85 daugiau mokesties į dieną, arba 18 1/2 centų pakėlimą už valandą. Taipgi kontraktas užgieria unijos reikalavimus del sveikatos ir gerbuvio fondų. Streikuojanti angliakasiai prarado \$1,800,000 algų, gi Suvienytų Valstijų pramonės — 3,600,000 tonų plienų. Dabar anglių kainos pakils nuo 35 centų iki 50 centų už toną. Tikta už kelių savaičių plieno pramonė pasieks normališką gamybą.

Minkštųjų anglių streiko sutaukymas privedė šalį prie tiesaus link rekonversijos kelio nuo karo užbaigimo dienos. Iš 700,000 ypatų nedirbančių darbininkų del darbo ginčų, anglių streikas buvo priežastis 530,000 bedarbių. 400,000 Suvienytų Angliakasių ilgas streikas sustabdė darbus del 130,000 kitų darbininkų, ypač automobilių gamyboj. Pereitą sausio mėnesį, kada plieno darbininkai streikavo, virš 1,600,000 buvo bedarbių, gi pereitą savaitę kada geležinkelių darbininkai sustreikavo, 1,300,000 geležkelių darbininkai sustojo dirbė.

Įkainuotojai pranešė, kad nejudomos nuosavybės vertė Worcesterio pakilo vieną ir pusę milijono dolerių ir šiaip asmeniškai nuosavybė pakilo trimis šimtais keturiasdešimtis dolerių. Nežiurint nuosavybių vertės pakilimo, vistiek buvo pakeltos taksos iš priežasties buidžeto reikalavimų.

WORCESTERIO VAIZBOS BUTAS VILIOJA NAUJAS PRAMONES Į WORCESTERĮ

Gegužės 28-tą, antradienį atėjo į Worcesterį ir tuo vakare, 1200 pramonės vadovujančių asmenų dalyvavo Vaizbos Buto metiniame benkieta, Auditoriume. Laike benkieta buvo kalbą. Wallace T. Montague, Vaizbos Buto Pramonės Išvystymo komiteto pirmininkas pranešė, kad liepos mėnesį, bus pradėtas vajas privilioti kuo daugiausia naujų pramonų į Worcesterį. Jisai sykiu pranešė, kad po spalio 1-mos dienos 35 naujos pramonės

atėjo į Worcesterį ir tuojaus jų darbininkų skaičius pakils iki 1350 ir algų gaus apie \$2,750,000. Jisai pareiškė, kad programos pirmutinė užduotis yra pagelbėti mūsų mažas pramonės užauginti per suteikimą tekniškos pagalbos ir sveiką ekonomiską klimatą, kuriame mažoji pramonė galėtų laisvai bujoti.

**LIETUVIAI
SKAITYKITE IR PLATINKITE
AMERIKOS LIETUVIŲ**

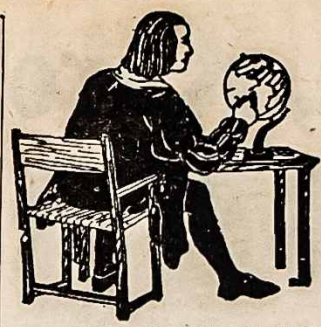

AMERIKOS LIETUVIS

The American Lithuanian Weekly published every Saturday by Gabriel A. Kyba, 14 Vernon St., Worcester, Mass. Yearly subscription: In U. S. \$2.50 In Foreign Countries \$3.50

KUNIGO TREMTINIO LAIŠKAS IŠ VOKIETIJOS

(Šį laišką apie okupantų baisias Lietuvai skriaudas padarytas pridavė vienas iš Amerikos Lietuvių bendradarbių, Worcesterie- tis, Jokabas Rautkis, už ką jam redakcija reiškia padėkos žodį. Laiškas ilgokas, tačiau patartina jį kiekvienam perskaityti. To laiško autorium yra kunigas, ku ris tas okupacijas pats pergyve- no ir dabar svetur gyvena, ir nebijo tiesos žodžio tarti apie šlyk- ščius okupantų darbus, padarytus okupacijos metu tiek iš bolše- vikių pusės kiek ir iš nacių — abu okupantai buvo Lietuvos turtų grobikai ir jos žmonių smaugikai).

Mokslo Kampelis

AR YRA BUVUSI ATLANTIDA?

KAS BUVO PATYS ATLANTAI? Atlantai buvę labai karingi turėję didelę ir modernią kariuomenę. Visa Atlantida bu- visi padalinta į 60,000 valstelių, viso į dešimt provincijų, turėju- sių kiekviena po atskirą kara- lių. Atlantų kariuomenė turė- jusi 10,000 kovos pabuklų, 240- 000 arklų, 1,200,000 sausumos karių ir 1,200 laivų, kiekvienas po 200 vyrų įgulos, t.y. viso 240,000 jureivių. Kas 5-6 me- tai visi dešimt atlantų karalių susirinkdave Poseidono šven- tykloje pasitarti bendrais rei- kalais ir vienas kito teisti. Per tokius jų susirinkimus pylime budavę paleidžiami laukiniai bu- liai, su kuriais karaliai persim- davę. Pasirinkę nužūrėtus bu- lius karaliai juos puldavę tik su medinėmis ietimis ir virvėmis su kilpa. Susigavę tuo būdu po- bulių karaliai užsitempdavę juos ant pat orišalkinės (t.y. kalnų varis, kurio šiais laikais visai nėra) kolonos viršunės ir ten plikomis rankomis pasmaug- davę. Toks jau buvęs papro- tys. Tokia buvo ir tų milžinų atlantų jėga.

MOKSLININKŲ GINČAI DEL ATLANTIDOS

Senovės mokslininkai ir visos aplink Viduržemio jūrą gyvenančios tautos laikė šią istoriją apie Atlantidą tikra teisybe. Ta- čiau vėlesnių laikų mokslininkai ėmė skelbti įvairias kitokias nuomones. Jie ėmė ginčytis dėl vietos, kur bus buvusi At- lantida. Pvz., 1598 m. miręs Pilypo II geografus Abraha- mas Ortelius tikino, kad Plato- no nupieštoji Atlantida buvusi dabartinė Amerika. 1657 m. mokytas jėzuitas Kircheris įro- dinėjo, kad Madeiros, Azorų ir Kanarų salos esančios paskuti- niai Atlantidos likučiai. Upsa- los universiteto profesorius O- laus Rudbeckas 1675 m. įrodi- nėjo, kad Platono kalbėta apie Skandinavijos pusiasalį. Pro- testantų teologas Baeris 1762 m. tikino, kad atlantai buvę žy- dai, o Atlantida — Palestina.... Sylvainas Bailly 1779 m. įrodi- nėjo, kad atlantai gyvenę apie šiaurės ašigalį, kur dabar yra Spitzbergas, Grenlandija ir Naujoji Zelandija. Pagaliau Fridrikas Klee 1842 m. paskel- bė, kad Atlantida buvusi ne kas kita, kaip dabartinė Europa, o Atlantidos kataklizmą sukėlęs žemės rutulio ašies iškrypimas į kitą vietą. Buffonas dar įro- dinėja, kad paskendusioje At- lantidos žemė galėjusi jungti Airiją su Azorų salomis, o pas- tarąsias su Amerika. Savo įro- dinėjimus jis paremia tuo, kad Airijoje esama tokių pat pajū- rio kriauklių, kaip Amerikoje, ir skirtingų, negu kitur Europoje. (Daugiau bus)

MOKSLAS GRPUOJASI PRIEŠAIS VĖŽIO LIGĄ

Vėžio liga, 50 metų atgal, buvo baisi žmonijos pabau- da, nuo kurios sergantys tą- ja liga niekur negalėjo pa- rėmti ir kaipo narkotikas, turėjo užbaigti savo gyveni- mą, rašo Frank E. Adair, M.D. Šiandien, nors medicinos mokslas ne daug ką žino apie vėžio ligą, bet vis- tiek jis pateikė žmonijai vil- dį, kad ta liga yra išgydoma, ir šiandien jau yra tukstan- čiai žmonių, kurie nors sir- go, bet medicinos mokslo pastangomis jie buvo išgy- dyti ir sykiu gyvena tarpe gyvyių draugijos. Užtai reikia padėkoti The Ameri- can Cancer Draugijai, kuri darbuos ir organizavo medicikus kovai priešais tą baisią ligą. Jos pastangomis buvo 1945 metais sukurta — suaukota \$4,000,000 dolerių kovai su vėžio liga. Šian- dien jau daug yra įsteigtų institutų, kurie ypatingai tyrinėja, praktikuoja ir gy- do nuo vėžio ligos. Štai jie:

- Beverly Hospital; Boston Dispensary and Beth Israel Hospital; Boston; Brockton Hospital; Union Hospital, Fall River; Burbank Hospital, Fitchburg; Henry Heywood Memorial Hospital, Gardner; Franklin County Hospital, Greenfield; Cape Cod Hospital, Hyannis; Lawrence General Hospital; Lowell General Hospital; Lynn Hospital; St. Luke's Hospital, New Bedford; Anna Jaques Hospital, Newburyport; North Adams Hospital; Salem Hospital; Springfield Hospital; Memorial Hospital, Worcester; Pondville Hospital, Wrentham; and West- field State Senatorium.

Ant kiek baisi ta vėžio li- ga yra, čia paduodame fak- tus, pateiktus The Ameri- can Mercury Magazine: An- trame Pasauliniame Kare- nuo Pearl Harbor iki Japo- nijos Pergalės buvo Ameri- kos karių išmušta 300,000. Į tą patį periodą nuo vėžio ligos mirė 607,000 žmonių, tai yra daugiau negu du sy- kiū. Šiame periode yra dau- liau neg 700,000 vėžio liga- bergančių žmonių Suvieny- tose Valstijose ir iš to skai-

Neumunster, 1946/IV/28. Malonus Pone:

Jūsų brolio sunus — Vytau- tas Rautkys, norėdamas Jums nuoširdžiai padėkoti už dova- nas, už jo vargšelio sunkiose valandose neužmiršimą, už pa- rodytą gerą, tėvišką širdį, už paguodos žodžius, prašė mane už jį parašyt Jums laišką.

Nepažįstam vienas kito, nei Jūs manęs, nei aš Jus, tačiau gal rasim bendrą kalbą, juk a- bu esam iš ten, kur saulė teka, ... kur žemčiūgai, žalios ru- tos, kur raiba gegutė, ... kur brolis žirgelį augino balnot ant rudens, ... kur mūsų Tėvynė graži Lietuva! Aš žinau, man sakė ne syki Vytkaus, kad dėdė myli be galo Tėvynę." Žinau Jūs palikot ją dar prie Caro. Ji buvo tamsi ir juoda. Tačiau ji prisikėlė ir kokia buvo graži: lietuviški kaimai, miestai, vieš- keliai, upės, visa gamta lietuviš- kai kalbėjo, nors ta pati gegutė kukavo, nors iš tų bernelių šir- džių skambėjo lietuviška satar- tinė, nors tos pačios mergaitės puošė rutų darželius. Ir mylė- jo lietuvis tą šalį, taip brangiai krauju, katorgomis, aukomis, ypač Amerikos lietuvių, atpirk- ta. Visi dirbo, prakaitavo, re- tai kurioj kitoj šaly buvo tiek besimokančių; laukai, sodžiai miestai puošėsi, kitataučiai ste- bėjosi daroma pažanga. Sovietai nors priešai, atėję vadino maža- ja Amerika. Aš jį, jau nepri- klausomaj augau, mokiausi, iš- važinėjau skersai — išilgai ir tikrai — ne veltui bočiai taip ją jį gynė. Ne veltui dainiai pla- čiai išgyrė!

Rusų Okupacija Tai buvo mūsų Lietuva, bet tos, kaip pavasarį pievos, žydi- čios trispalviais žiedais gelės, lekiančios ant balto žirgo, šuo- liais pirmyn vis į gražesnę atei- tį, panorėjo kaimynai. Nesilai- kydami jokių sutarčių begėdiš- kai į užėmė ir savo mongoliš- komis, judiškomis maskėmis iš- biauėjo. Prikimšę pilnus ka- lėjimus žmonių, visai juos pri- kankinę, prigąsdinę, paskelbė "laisvus" rinkimus, bet čia pat- tuoju pridurė: — "Kas nebal- suos, tas liaudies priešas." Tam kalėjimas, Sibiro katorga, kar- tuvės, net ligonius tempė su lo- vomis prie balsavimo urnų — (o buvo tik atmatų ir tai tik vienas sąrašas). Ir tai visi ne- balsavo. Tačiau dar balsus pra- dėjus skaityti per radio paskal- bė duomenis, kokių nei geriau- siais laikais niekur nėra (net Popiežiaus rinkimuose!). Tai melas, kokį gali sugalvoti tik cinikas, begėdis, erodiškas žmo- gus — sovietiška Maskva! Kan- kinimai, šauksmai, kraujais ap- teko Lietuvą. Juk sunku rasti kitą tokią "laisviausią, demo- kratiškiausią iš demokratiškiau- sių" valstybių, kuri kitos val- stybės piliečius, norinčius irgi laisvės, prievarta veštų kažkur pas save tikrai mirčiai. Vežtų ne tik vyrus, bet moteris, vai- kus net nuo motinos krutinės. Rinko atviruose sunkvežimiuose; vyrai suguldyti ant dugno, moterys išgėdytos, ištaršytas plaukais, su kudikiams ant rankų prašė, šaukė: "Kunigėli, gel- bėk!" Uždarė kepinančioj sau- lėj, vagonuose sukimš, kaip silkes bačkoj, net vandens pa- duoti nedavė. Mirė iš troškulio, duso iš karščio, ir ... išvėžė. ... Aš pats esu to liudininkas. "O Viešpatie", ką aš tada, ką kiek- vienas lietuvis iškentėjo. Buvo

Exposition lapkričio 4-11 dd. New Yorke, surengiant bendrą baltiečių liaudies meno kambarį. Komisiją sudaro p-lė M. Kižytė, Mrs. Matilda Grube ir p-lė Berg. Draugija užsiprenumeravo Stockholm leidžiamą Baltic Re- view. Be to, nariai suaukavo \$24. nemokama žurnalo siunti- nėjimui į rinktinus knygynus. Naują valdybą sudaro: pirm. adv. Briedis, vice-pirm. Karlis Kiwul, ir Juri Kukepuu, sek. — adv. K. Jurgela ir koresponden- taid. Mildred Grube, reik vėd. tas Jonas Valaitis.

net rusų, kurie tas scenas ma- dydami, verkė. Mes buvome liudininkais savo Tėvynės laido- tujų. Verkė brolis ir sesutė, verkė tėvas, sena motinė, ver- kė visa Lietuva.

Lietuviai Išvarė Ru- sišką Okupantą

Lietuviai kantrus ir protin- gas, laukė progos ir kai tik pa- sigirdo pirmas vakaruose šūvis, Lietuvos vaikai patys sukilo ir Lietuvos kaimai, sodžiai, miest- tai, net Kaunas su Vilniumi bu- vo atvaduoti lietuviu krutine, menkais ginklais. Sovietai ne- dūnos galvatrukčiai. Dar vokie- čių daliniais nepasiekus Kau- no ir Vilniaus, jau iš ten per radio pasigirdo Lietuvos Him- nas, "Marija, Marija". Lietuva nepriklausoma, laisva. Lietuva pasipuosė trispalvėmis išsaugo- tomis. Kiti dar netikėjo, kiti verkė džiaugsmo ašaromis, svei- kinosi, prisigrudo žmonių pil- nos bažnyčios. Giesmės, malda kilo iš gilumos širdžių. Ašaros net vyrams riedėjo per skruos- tus. O "Pulkim ant kelių," kai užgiedoj, tai jau buvo ne gies- mė, o daugiaus šauksmas — pa- dėka už išsigelbėjimą iš mirties, už grąžinimą gyvenimam — pa- dėka už valandėlę laisvo gyve- nimio. Kaip viską, taip ir šį momentą sunku aprašyti. Tą gali įsivaizduoti ir suprasti šir- dis tik ten buvusi — pati per- gyvenus.

Ateina Antras Vo- kiškas Okupantas

Tačiau atėjęs vokiečiai, kaip ir buvo tikėtasi, Lietuvai neglost- tė. Tuoj visoki valymai, eibės rekvizicijų, ne tik javais, gyvu- liais, bet ir žmonėmis. Daug kartų įvairiai grąsindami, skel- bė lietuviams visokias mobili- zacijas, o lietuviai nė krust! Tada, vokiečiai įniršę prievarta gaudė patys, arba atsuntė uk- rainiečių, rusų, lenkų, latvių ba- lalijonus. Gaudė namuose, ke- liuose, miestuose, net įsiveržda- vo į bažnyčias, kaip Muravjovo laikais. Lietuviai sukosi, raitė- si, — vieni kitus gelbėjo, slap- toji pogrindžio spauda visus drasino, kėlė viltį, rodė budus kaip saugotus nuo vokiečių nas- rų. Vokiečiai, barami Hitler'o, Himler'io, tiesiog dėlto siuto: uždarė universitetus, akademi-

jas filharmonija. Atiminėjo gimnazijoms patalpas, kišo in- teligentiją, kaip kurstytoją į kalėjimus; vežė į koncentraci- jos lagerius; atiminėjo ukius; uždarė laikraščių, vos viena ki- ta knyga tik pasirodė. Visą plėšė, vežė su nieku nesiskaity- dami. Jie—vokiečiai ir čia mu- mis neįsitenka. Čia mus patys atvežė, tiek visko iš Lietuvos iš- grobė, kad mes čia visi puikiau- sia galėtumėm 50 metų gyventi. Jie pavydė mums buto, barako, ar vortinkliuotos palėpės. Pavy- di maisto, kurį ne jie net duoda. Ką padarysi, vokiečiai visada liks vokiečių, — o vokiečiai nie- kad lietuviui gero nelinkėjo ir ypač nieko gero nedarė. Kiek jie materialinės žalos mums padarė, mes su laiku ati- taisysim, atstatysim. Bet kiek dvasiniai, moraliniai, kiek mo-

kytų vyrų žuvo nuo baisesnio negu vampyro, S S-ninko. Kiek taurių jaunikičių, mergaičių prievarta pagauti ir Vokietijon atvežti darbams. Turėjo čia, kaip gyvuliai dirbti — nežino- dami kas poilsis, kas šventadie- nis, kas bažnyčia, kas graži pra- moga, kasdieninė griučiukė sėti- nių sruoba, keiksmai, spardy- mos, koliojimas buvo jų užmo- kesnis. Net prie to priedavo, kad kartais vokiečių ukininkai priėję tikrindavo stiprumą, rau- menis (kaip senovėj vergijoj) ar tiks darbai — jokio žmoniš- kumo!

žmonės, ypač jaunimas nema- tydami nieko gražesnio, kaip tik rusiškus, vokiškus keiksmus ir dar visuomet alkani, pradėjo gesti — vogti — sau maisto pa-

NUMATOMA BALTIJOS DRAUGŲ KONFERENCIJA

New York (LAIC) — Gegu- sės 14d. McAlpin viešbuty įvy- kusiamė metiniame Baltijos A- merikos Draugijos susirinkime nutarta spalį 12d. sukviesti Baltijos Amerikos Draugijų ir Baltijos tautų draugų konfe- renciją. Šaukimo komisiją su- daro pp. Robert J. Caldwell, adv. K. Jurgela, adv. Stepas Briedis, Mildred Grubo, Richard Hermanson, Johannes Markus ir Juri Kukepuu. Ši Draugija buvo suorganizu- ota dvidešimt penki metai atgal (1921) Iniciatoriai buvo kon- gresmanas R. J. Caldwell, Henry Goddard Leach, Matilda Spence, William J. Schieffelin, senato- rus William King, kongres- manas William C.Chandler, prof. Stephen Duggan, prof. Hamil- ton Holt, John Finley, britų par-

lamentu narys Alfred C. Bos- som, Dr. Robert P. Montgo- mery, prof. Peter Speck, ir kiti. Iš lietuvių inkorporatorių tarpe buvo kun. Dr. Jonas Jakaitis, Dr. Julius J. Bielskis, Petras Wilmont ir kiti. Draugija daug prisidėjo prie Baltijos valstybių de jure pripa- žinimui laimėti. Pripažinimo dienoje Draugija buvo inkorpo- ruota (1922m. liepos 28d.) ir pradėjo leisti Baltic Bulletin. Po poros metų draugijos veikla kiek nusilpo. 1934m. vadovavi- mą perėmė daugumoje lietuvių, latvių ir estų kilmės amerikie- čiai. Spalį 12d. Konferencijos pro- grama numatoma koncertą, baltų, spaudos konferenciją, radio va- landą ir pan. Be to, nutarta da- lyvauti Women's International

ATEINA ... TELEFONAI Del Daugiau Naujos Anglijos Ukio Šeimynų

Advertisement for New England Farm Families telephones. Includes text: 'Coming... TELEPHONES FOR MORE NEW ENGLAND FARM FAMILIES' and an illustration of a man in a suit holding a telephone receiver. Below the illustration: 'Reginiai kaip šis — telefonų atvykstančių į ukio namus — bus matomi dažniau Naujosios Anglijos kaimuose su kiekvienu praėinančiu mėnesiu. Dar kartą mes toliau žengiam prie įvykdymo savo plačios ukio programos, kuri buvo pertraukta iš priežasties karo — išleidžiant virš \$4,000,000 parupinti daugiau ir geresnio telefono patarnavimo Naujos Anglijos ukio šeimynom. Naujoji Anglija yra jau laimingoj padėty del tokio praplatinimo, nes mūsų linijos yra arti 90 nuosimčių kaimo namų plotuose, kur aptarnaujame. Ir dabar mes aprūpiname nemokamai, pusę mylios vietoj ketvirtos dalies mylios stiebo linijos įtaisymų ir vielų. Nauji metodai ir techniški pagerinimai bus gerai sunaudojami pagerinant kokybę ir padidinant telefono patarnavimą, kurs tapo tokia reikalinga Naujos Anglijos ukininkavimo pa- veikslo dalis.'

Afrikoje, Karo Pragare

Juozas V. Valickas. Karys

Jau daugiau kaip savaitę laiko čia šale Alžyro mes išlėmės, ir laukiame daugiau pastiprinimų. Vieną dieną mus susedino į sunkvežimius ir kažkur vežė. Galop mus privežė prie Medjez el Bab apylinkių. Čia buvo britų — vokiečių-italų frontas. Vokiečiai su italais begalinio įnirtimo atakuodavo britus, ir net gresė kad gali pralaužti britų frontą, tad mus pasiuntė čia anglams pagelbon. Lietus lijo kiekvieną dieną. Žemė pernirusi vandeniu, visur klampu. Musų auto-sunkvežimiai klimpsta laukuose. Mes turime tęsti likusią dalį kelionės pėsti. Džiuogu buvo kad dar netoli buvo žygiuoti apie 15 kilometrų, bet tiek daug apsikrovę ir purvui limpant prie apavų. O dar lietuvių palydinėjant, mes labai nusikamavome. Apie 2 kilometrus nuo mūsų linijos, mes gavome apie pusantros valandos pailsėti. Mes susiorganizavome ir tuos du kilometrus nužygiavę užėmėm pozicijas. Nesaugingos anglų spėkos pasitraukė už fronto pilsniui. Dar mes tinkamai nesutvarkėme, kaip dangus nuo vokiečių raketų nušvitimo, buvo matyt taip kaip dieną, už apie 5 minučių vokiečiai atidarė pragarišką armatų kanoną, kuri tęsėsi netoli valandos laiko. Paskui italų pėstininkija perėjo atakon. Jų atakas buvo pasekmingas. Mes turėjome pasitraukti apie vieną kilometrą atgal, bet mes tučiuojam perėjome atakon ir išmušėm italus iš mūsų pozicijų, tokia velniava tęsėsi apie 10 dienų, frontas beveik nesikeitė, bet mūsų kiekvieną dieną ėjo smarkiausi.

Mes gavome pastiprinimų ir dešimtoje dienoje mes parėjome į kontrataką. Čia su mumis buvo daug naujokų šiuo atakos metu — mes laimėjome apie du kilometrus. Aš niekuomet nepamiršiu kainos, kurią mes užmokėjome už šiuos du kilometrus kalnuotos vietos! Kuopoje, kurioje aš buvau, iš atakos grįžome iš visos kuopos tik devyni kareiviai! Mažai daugiau sveikų grįžo ir iš kitų kuopų. Po atakos, mes gavome dar daugiau pastiprinimų, bet tuo pačiu laiku, gavome iš prancūzų aliarmą, kad galinga vokiečių kariuomenė su italais gula ant prancūzų apie Kasserine Pass! Prancūzai šaukia amerikūnų SOS, gelbėti padėti, nes rimtas pavojus gresia visai Afrikai, jeigu vokiečiai su italais prasiverž per Kasserine Pass. Lietai lyti nustojo ir prasidėjo neišpasakytas karštis. Mus likučius surankiojo, kurie dar buvome nesužeisti į auto sunkvežimius įvežė į Kasserine Pass gelbėti prancūzams ir gelbėti visą padėtis.

Mums keliaut į Kasserine Pass reikėjo Tunisijos ir Alžyrijos žeme. Alžyrijoje karštis netoks kaip Morokoje. Čia žymiai vėsiu negu kitose Afrikos dalyse, kuomet vėliau teko nusidanginti apie Libiją. Tai ten buvo visai kitokie vaizdai, apie ką vėliau pakalbėsiu. Iki Kasserine Passo iš čia buvo apie 500 kilometrų. Keliaavome sunkvežimiais labai nuobodžiai, kurie buvo prigrušti kareiviais "kaip silkų". Važiuojant sunkvežimiu, stulpai dulkių paskui mus vijosi kaip debesiai. Sunkvežimius ir mus nudažė dulkmis pilkai. Musų burnos ir šnarpšlės buvo pilnos dulkių. Dulks labai troškino, o vandens ne kažin kiek kariai turėjo, nes sunku buvo gauti vandens pasiimti. O kiek vandens su savim turėjome, tai tas buvo labai šiltas ir atsidavė "šautu". Be to jis buvo pilnas kemikalų, kad kariai gerdami neužsikrėstų kokią ligą. Bet džiaugėmės ir tokio vandens turėdami, kuomet, sekdamo pagalvoti, kad per ištisos dienos kelionę nesimatydamo nė lašo vandens pakelėse, arba ženkle, kur vandens būtų galima gauti. Tai išties reikėjo džiaugtis turint nors tokio vandens, kokio turėjome. Kariuomenė veža vandenį tam tikrais sunkvežimiais net po kelius šimtus mylių. Afrikoje vanduo yra daug svarbiau, negu kas kita, nes valgant sausą maistą dar labiau troškulytys troškina — žadina gerti, žinant kaip sunku vandens gauti.

Priseina visai taupyti, ir anot lietuviško priežodžio sako, "kur trumpa ten truksta". Čia taip norisi gerti, gresint troškuliui, o čia to vandens tiek mažai ir dar nežinia kada daugiau gausime, net baimė ima ir pamanyti apie tai.

Jau gerokas laikas prabėgo, kaip buvau ragavęs šilto viralo. Maistas sausas, net viduriai pradėjo trauktis. Maistas susidėjo iš "C Rations". "C Rations" maisto sudėtis sekama yra, konservuoti fasoliai — pupelės su morkovomis ir keli labai smulkūs gabalėliai mėsos, taipgi apščiui riebalų. Visa tai sukonservuota į skardinę. Vietoje duonos, tai sausainiukai — bisuits, į skardinę buna 4 sausainiai ir 4 saldainiai, bei kavos mažiukas žiupsnelis vienam puodukui su trims gabaliukais cukraus. Tokį maistą mes gaudavome ryte, pietums, vakarienei ir kada tik papildavo visu kariavimo laikotarpiu Afrikoje. (Bus daugiau)

JUNGTINIŲ TAUTŲ POSĖDIS

Šiandien lankiausi Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos posėdy. Jau nekartą bandžiau toje pasaulio taikos organizacijoje atsilankyti, bet dėl menkos sveikatos priverstas buvau atsilankymą atidėti. Šį rytą pasi-taikė gražus oras ir tolesnis atidėjimas rodėsi būtų nepateisnamas. Posėdis turėjo prasidėti 11-tą val., bet aš jau buvau Jungtinių Tautų rumuose apie pusę valandos anksčiau. Apvaikšiojau visą spaudos skyrių sklepe, kur telpa visokių spaudos agentūrų ir laikraščių kambariai su visais patogumais.

Dar prieš 11-tą val. užlipau į posėdžių salę. Labai gražiai uniformotas ir švarus jaunas Marinarų kareivis pasodino mane už nugaros Irano pasiuntinio, Hussein Ala. Sviesa, akostika ir sėdynės labai malonios ir patogios.

Tuojaus po 11-tai valandai atstovai ir jų patarėjai užėmė savo vietas. Prancūzijos atstovas Parodi atidarė posėdį. Ant agendas buvo Irano klausimas ryšium su evakuacija Tarybų Armijos iš Azerbaidžano. Plačiau apie tą klausimą išsilyginti neketinu, nes kas buvo posėdyje diskutuojama jau paskelbta spaudoje. Bet bus gal ne pro šalį padaryti keletą pastabų kaslink pačių atstovų pasirodymo ir takto.

no daly, o kas dedasi kitur — nežinia.

Lenkijos atstovas d-ras Oskar Lange išreiškė nuomonę, kad su Irano valdžios pareiškimu Azerbaidžano klausimas išristas ir turėtų būti galutinai iš agendos išimtas.

Britų atstovas, Sir Alexander Cadogan, dalyką aiškino taip: Jeigu Tarybų armija jau pilnai evakuavo Azerbaidžaną, tai Irano valdžia turėjo taip ir pranešti, o ne minėti tik tai šešius miestus ir patvirtinimui savo pareiškimo priduria, kad pilnai pasitikimui vietos gyventojai sake, kad Tarybinės armijos nuo geg. 6d. jau nebuvo matyti. Jeigu Tarybų armija Azerbaidžaną apleido, tai taip reikėjo ir pasakyti, o ne remti tą faktą gandais.

Holandijos atstovas, d-ras van Kleffens, išreiškė nuomonę, kad praktiškai būtų kviesti Irano pasiuntinį prie stalo ir duoti jam galimybę paaiškinti tuos klausimus, kurie Sargumo Tarybos atstovams neaiškūs ir pageidaujami.

Irano pasiuntinys užėmė savo vietą prie stalo. Lenkijos pasiuntinys stengdamasis nepraleisti progos uždavė jau net keletą klausimų, kurių tarpe buvo toks: ar Tarybų Sąjunga dabar tikrai viena iš didžiųjų valstybių, kuri kišasi į Irano vidurinius reikalus, ar gal yra ir kitos? Į tai Irano pasiuntinys atsakė, kad prieš apleidimą armijai Jungtinių Valstybių ir Didžiosios Britanijos, tos valstybės kišdavosi į Irano vidurinius reikalus, bet nuo dienos armijų apleidimo Irano, tos valstybės nesikiša.

Užklaustas apie Irano tyrinėjimo komisijos Azerbaidžane, pasiuntinys pareiškė, kad komisija ten vyko Tarybiniu lėktuvu ir lankė tas vietas, kurias komisijai buvo leista lankyti.

Šią progą atstovas Stettinius pastebėjo, kad dabar aiškiai matyti, kad Irano klausimo baigti nėra galima.

Kaip iš viršų nurodytų Lenkijos pasiuntinio klausimų, matyti jįsai net per daug jų statė

KAIP AŠ ATRADAU TIKRAJĄ, JEZAUS KRISTAUS ISTEIGTĄJĄ, RYMO KATALIKŲ BAŽNYČIĄ

— "Savo vaikystę ir ankstyvą jaunystę, — aš praleidau savo tetos namuose, kuriai beabejo Viešpats Dievas gal taip kaip ir man, užmokės už jos galeistingumą ir savęs mano labai pasiukavimą. Geroji mano tetulė, šviesiomis savo akimis ir didele savo širdy viltimi žiurėjo į mano misteriovimą, kai sulauksiu reikalingų metų. Vieną kartą ji man gana rimtai pasakė, kad ji visuomet už mane meldžiasi, kad tik aš bučia "išgelbėtas." Ji man visuomet sakydavo, kad žmogui būtina reikalinga "atsiversti," ir "iš pikto išsigelbėti", bet dėl ko, kaip koku būdu, — to ji man niekuomet nebepaaiškino..."

— "Visi šeimos nariai, kurioje aš buvau auklėjamas, religijos dalykuose turėjo vienodą religinį nusistatymą ir nuomonę, su kurią visuomet visi sutikdavo. Katalikų bažnyčia jų visų tarpe, visuomet budavo su nemažu pašiepimu vadinama "Romos Bažnyčia," kurios, sulig bendros jų visų nuomonės, kaip didžiausio Dievo ir žmonių (supr. protestantų!), prieš, — visi tarsi ugnies, didžiausiai bijojosi ir jos neužkentė! Tą jų visų bendrą šiam dalyke nuomonę, — ir aš pats pilnai palaikiau ir užgyriau. Man visuomet buvo įkalbama, kad pasauli yra tik viena didžiausia blygė ir jėga, kuri vien kartais mastuoja žmonijos progresą ir laisvę, kurią ji taip sunkiai sau išsikovojo. Toji jėga ir blygė, sudaro žmonijos laisvei ir progresui didelį pavojų, ir prieš ją visomis galimomis priemonėmis, visiems kuo griežčiausiai reikia kovoti. Aš pats, taipogi taip mačiau ir taip tikėjau. O toji jėga ir blygė, yra ne kas nors kitas, — kaip vien tik Rymo katalikų bažnyčia!

— "Gerau atsimeinu, kai peticijos buvo siuntinėjamos iš namų į namus, raginančios Legislatūrą, suteikti leidimą valdžios organams padaryti inspekciją katalikų vienuolyuose, ir su koku dideliu uolumu ir džiaugsmu, visa mūsų šeima po tą peticiją pasirašė: — "Tokia ir tokia Protestantų Evangelikų Kriščionių šeima." Tai buvo ir mano paties kudukystėje religija. Užaugęs į vyrus, — aš buvau nusistatęs dar tvirčiau kaip jie visi, jos laikyties.

— "Man beaugant į vyrus, — Rymo Katalikų Bažnyčia su visu netikėtu kreipė mano dėmesį į save. Mažoje Pranciškūnų Ordino bažnytelėje, kuri stovėjo arti mano tetulės namų, kuriuose gyvenau kartą buvo suruosta graži procesija, atnešė laukę. Aš žinojau, kad toje procesijoje dalyvaus daugelis mažų vaikų mergaičių, kurie tą dieną priėmė Pirmą Sv. Komuniją. Tačiau tuomet aš nieko nežinojau apie tą Didžiąją Dievišką meilės paslaptį, Sv. Sakramente. Kaip ir kas, nuėjau tos procesijos iš arti pasirodė. Aš greitai pamačiau baltas, baltas sniegas, mergaičių šilkinės suknelės, raudonius ir gėles ant jų galvelių, o aš — visa to, — saldaus dvasinio džiaugsmo pripildytus, ramius, nekaltų mergaičių ir vaikų angeliškus veidelius. Jie man atrodo kaip sutvėrimai, kaž koku tai paslapties būdu, atėję iš kito pasaulio, kurių čia, surukusiam Londone, nieku būdu nebepasiekė.

— "Durpinės spalvos Pranciškūnų Ordino vienuolių abitai, — taipogi mane labai suinteresavo. Aš vienuolius iš karto pasilau, kad jų veidai tokie malonus, simpatiški, ir kaž kokios nežemiškos rimties ir ramybės pripildyti, ir taip šventai, dieviškai laike procesijos užsilaiko ir meldžiasi. Tai galimas daigtas, kad jie būtų tos "neiškos," po visą pasaulį išsiplatinusių "žiaurios", "brutalės jėgos," — Romos (taip visi mūsų šeimos nariai katalikų bažnyčią visuomet vadindavo!) bažnyčios nariai? Taip. — Jie yra tie patys! Tačiau kur yra tas jų "tironizmas", "žiaurumas", "brutališkumas", ir kitos visos velniškos jų nedorybės ir blygybės? — Nė ženkla sa to, juose visiškai nebematyti! Šios panašios mintys bei klausimai, tarsi vanduo, vienas paskui antrą tekėjo, vaikėškus mano smegenis. Bet tai praėjau dar daugelis karčių, abejingų įvairiais interesuojančiais klausimais, tuos metų, kol aš savo kojų žingsnius, pastaciau ant to kelio, kurio kryžius visi kiti keliai sueina.....

(Bus daugiau)

MANO PASTABA

Perskaičius Z. Jankausko rašinį: "Lietuvių Veikla Silpnėja del Stokos Vienybės," štai ką aš sakau: Kam Z. Jankauskas kitus bara, kad jie nebepageidauja suėti į vienybę labai Lietuvos, o pats gi nesimuša su kumščia į krutinę (kaip kad laike mišių "klapčiukas" kad daro) ir su nusizeminimu, graudingai nekartoja: "Mea culpa,

mea culpa, mea maxima culpa" — (mano kaltė, mano didžiausia kaltė) — kada čia — Philadelphiaje, galo balandžio mėnesio, naktis Bimba viliojo nuo lengvatikių viengėnių, kurie, irgi jam daviau reikalams sustiprinimo pantių Lietuvos, kaip ir bar ten nelaimingų gyventojų.

"Viešpatie, ir jus, genties viengėniai, maldauju, kate man už tą didelį prašymą atleisti, o jei ne, tai ir taip pat pasielgsiu, kaip gė desperacija kankinamas da Iskarijoto." Taip tai pirtis pirtį vanuoja, bet suodinos... Z. Jankauskas tu akysse mato paprastus kukučius krislus, bet savo nepastebi nei rašto... Dabar penkinėmis remia nukus, tai tas ne tik kad kenkia Lietuvos vadovams, lai, bet vienkart labai kenkia del šios šalies — Amerikos jaugi Z. Jankauskas politikui, nepermatu, nesuota, kad raudonieji, ant spiriasi ir čia įgyvendina munizmą, panaikindami lišką demokratiją?

Ponas Z. Jankauskas "dis..." — link kur žygi. Ar tik kartais ne į Maskvą lyti batūs nedaperetam LIETUVOS PATRIOTAI.

Popiežius Priėmė Kun. Dr. Končiką

VATIKANAS. — Popiežius Pijus XII gegužės 15d. priėmė audiencijoje, priėmė Dr. Juozą B. Končiką, Amerikos Lietuvių Sąjungos do pirmininką. Audiencijos metu Popiežius pareiškė suteiktis talyškąjį palaiminimą Valdybai, Direktorių ir įstaigos tarnautojams, bendradarbiams, organizariams ir lietuvių sąjungininkams.

Take your PICKWICK

BREWED BY HAFENREFFER & CO., Inc., Boston, Mass., BREWERS SINCE 1870

DISTRIBUTOR
KENMORE PRODUCTS CO.
21 BRIDGE STREET, WORCESTER, MASS.

PAVASARINIS AMERIKOS LIETUVIO

PIKNIKAS

IVYKS SEKMADIENY

BIRŽ. - JUNE 2 1946

TUOJAU PO PIETŲ

Jurgio Babrausko Pavilijone

Prie Manville Gatves

Leicester, Mass.

PROGRAMAS

- Muzika
- Dainos
- Prakalbos
- Kontestai
- Laimėjimai
- ir Vaisės

Šio Worcesterio Lietuvių Beno priešaky stovi jo vadas, Juozas Bludžius, kuris vadovaus naujai suorganizuotą Beną šiame Amerikos Lietuvio Piknike.

Jurgis Savaitis, mokytojas, gimęs ir augęs Lietuvoje, pergyveno abu Lietuvos okupacijos metus, ką-tik atvyko Amerikon. Jis dalyvaus Amerikos Lietuvio piknike ir ten pasakys prakalbą.

KELRODYS: Vaziuodami per Worcesterj vaziuokite iki Miesto Rotuzės, nuo čia imkite South Main gatvę ir vaziuokite tiesiog iki Webster aikštės, kur Main gatvė pasisuka į dešinę pusę; pavažiavę 9-tu keliu per kokią 15-20 minučių matysite į dešinę pusę sportų aikštę, gi skersai kelio į kairę geltoną plytų bažnyčią, čia pat po dešinę yra pirma Texico gasolino stotis, kur bus prikaltos pikniko iškabos; tuojau už tos gasolino stoties imkite kelią po dešinę, pavažiavę kokias dvi minutes, pamatysite pikniko aikštę į kairiąją pusę, ten automobilių tvarkytojas parodys kur reikia automobilius pastatyti. Taipgi galima paimti Busus iš Worcesterio: iš 60 Foster gatvės Short Line Stoties, paskui Commercial, Front, Harding, Cambridge gatvės per Webster aikštę, su vardu Rochdale, Spencer, Springfield, Ware, kas valandą; kurie jus nuves iki Manville gatvės, Leicesteryje.

JEI LABAI LYTŲ, piknikas bus atkeltas į kitą Sekmadienį. Tėmykit skelbimą.

